

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4921/2021
23.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Зоран Михајлов, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради развода и супружничког издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 170/21 од 06.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 170/21 од 06.05.2021. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П2 109/20 од 16.12.2020. године, судска јединица у Тополи, у ставу првом изреке, разведен је брак тужиоца и тужене, закључен дана ...2016. године у У ставу другом одбијен је тужбени захтев тужене-противтужиље да се обавезе тужилац – противтужени да на име супружничког издржавања туженој даје износ од 25% од пензије од дана доношења пресуде под претњом принудног извршења. У ставу трећем обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 170/21 од 06.05.2021. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу – Судска јединица у Тополи П2 109/20 од 16.12.2020. године.

Против наведене другостепене пресуде, у делу у ком је потврђено одбијање тужбеног захтева тужене – противтужиље, тужена је благовремено изјавила ревизију. Ревизија је изјављена због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 398. ЗПП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд налази да је ревизија тужене неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији не може да се истиче битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињена у поступку пред првостепеним судом. Такав ревизијски навод тужене је недозвољен у складу са одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су закључили брак дана2016. године. Тужилац је поднео тужбу за развод брака дана2018. године, наводећи да су брачни односи озбиљно и трајно поремећени и да постоји нетрпељивост између парничних странака. У складу са изнетим, брак парничних странака разведен је у ставу 1. првостепене пресуде. Одлучујући о противтужбеном захтеву тужене да јој тужилац на име супружничког издржавања плаћа износ од 25% од пензије, првостепени суд је утврдио да тужена поседује пољопривредно земљиште које издаје за 800 евра на годишњем нивоу, да је остварила право на пензију у износу од 19.989,00 динара, као и да има приход од израде тестенина у месечном износу од 15.000,00 динара.

Имајући у виду тако утврђене чињенице, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужене за супружничко издржавање, уз образложење да тужена није неспособна за рад и да има довољно средстава за издржавање. Другостепени суд потврђује првостепену пресуду у том делу као правилну.

По становишту Врховног касационог суда, правилна је одлука другостепеног суда којом је потврђено одбијање тужбеног захтева тужене за супружничко издржавање.

Сходно одредби члана 151. став 1. Породичног закона, супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника, сразмерно његовим могућностима. Према утврђеном чињеничном стању, тужена је пензионер и прима месечну пензију у износу од 19.989,00 динара. Такође остварује приходе од продаје тестенина у износу од око 15.000,00 динара месечно и од издавања пољопривредног земљишта у закуп у износу од 800 евра годишње. Из утврђених чињеница о приходима које тужена остварује произлази као правилан закључак нижестепених судова да тужена има довољно средстава за издржавање. Будући да је пензионер који прима месечну пензију, тужена нема статус незапосленог лица, нити лица неспособног за рад. Из наведеног произлази да нису испуњени услови из члана 151. Породичног закона да би се туженој досудило издржавање од тужиоца као другог супружника.

Ревизијом тужене оспорава се утврђено чињенично стање, што представља недозвољен ревизијски разлог у смислу одредбе члана 407. ЗПП. Тачно је да је у првостепеној пресуди наведено да код тужене постоји телесно оштећење у висини од 70% и да тужена нема уписаних непокретности, на шта се указује ревизијом тужене. Међутим, такође је утврђено да тужена издаје у закуп пољопривредно земљиште које је наследила од оца и да остварује месечни приход од продаје тестенина у износу од

око 15.000,00 динара месечно. Непокретност не мора бити уписана да би се од исте остваривао приход, кроз издавање у закуп. Осим тога, оспоравање тачности утврђеног чињеничног стања, као и указивање на битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред првостепеним судом, не може бити основ за изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одбио је ревизију тужене као неосновану, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић